

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Posamezna številka stane 40 vin.

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6'50 mesečno.

četrtletno K 19'50.

Če pride naročnik sam v upravništvo po list: Mesečno K 6'— Inzerati po dogovoru.

Nevarni elementi.

Pred oktobersko revolucijo so bili zlasti vsi za Jugoslavijo, samo, da so se v glavnem delili na tri skupine: eni so zahtevali Jugoslavijo pod Habsburžani, drugi kot republiko, tretji pa pod dinastijo našega jugoslovenskega Pijemonta, pod Karadžordjevići. Takrat je bila Jugoslavija komaj ideal — fantom, katerega si je vsak tako predstavljal, kakor mu je konveniralo. Le redki so bili oni, ki so si želeli Jugoslavijo nesebičnih čisto narodnih namenov in to so bili po večini le oni, ki so čutili jugoslovensko že davno poprej, predno je prišel Krek s svojo majsko deklaracijo. Vse ostale pa je vodil več ali manj očitni egoizem, deloma strankarski, deloma pa tudi osebni. Človek, ki ni znal pronicati v osrčje čudnih medvojnih pojavov si ni znal razlagati, kako je bilo mogoče, da so oni, ki so ves čas vojne pa vse do maja 1917 kričali: «Živela vojna! Doli s Srbijo!» kako so oni ljudje zamogli postati kar

„Gaudeamus“.

V Rusiji divja domača vojna. Boljševiki so zmagali in danes prodirajo že v Sibirijo. Evropa gleda ta boj in marsikdo ga ne razume. Premalo smo poznali Rusijo, da bi mogli pogledati v njeno globočino. V kolikor jo poznamo, poznamo jo iz njene literature. Ruska literatura je bila živ odmev ruskega življenja. Zato je dobro, da smo tudi na našem odru videli ono rusko družbo, ki je živela pred vojno svoje življenje in je šla svojo pot — v propast.

„Gaudeamus“. Mogoče je ta veselí naslov privabil naše občinstvo v gledališče, kajti bilo je razprodano, kar nas je veselilo. Morebiti niso bili vsi zadovoljni, ker niso videli veseligrigre — a drugi so bili morda zadovoljni, da so videli ono resnico v Rusiji, ki jo danes čutimo vsi. „Gaudeamus“ je drugi del „Dnij našega življenja“, ki so jih igrali letos v začetku sezone v Ljubljani. „Dnevi našega življenja“ se nam zde za oder boljši nego „Gaudeamus“, dasi tudi njim manjka tega, kar smo bili doslej vajeni zahtevati od del, ki spadajo na oder. Leonid Andrejev je bil zadnja leta pred vojno poleg Arcibaševa nam naj olj znan ruski novejši pisatelj. Doživel je vojno in revolucijo in je letoš umrl na Finskem. Imamo v prevodu več njegovih manjših del — najbolj znan je nam njegov „Rdeči smeh“ slika iz rusko-japonske vojne. Kakor vsi t. zv. moderni pisatelji, je tudi Andrejev hotel pokazati ono revolucijarno Rusijo,

čez noč — Jugosloveni. Tóda nam, ki smo te ljudi in njihovo psiho poznali, se to ni zdelo čudno.

Zakaj neki? Saj ti ljudje niso bili nikoli Avstrijci iz idealnega nagnenja, ampak samo za to, ker so videli v Habsburški državi vse predpogoje za izpolnitev svojih črnih namenov. In kakor hitro jim Avstrija ni mogla več nuditi teh izglede, so se ogorčeni obrnili od nje ter postali — revolucionarji, Jugosloveni; in Srbi so jim postali — bratje. — Žal, da je bilo takrat med nami le malo, jako malo ljudi, ki bi bili o «njihovi iskrenosti» sumili.

Čas je bežal, dogodek je sledil dogodku in nekega lepega dne, kar nenadoma in nepričakovano smo se znašli v — Jugoslaviji. Sen se je izpolnil, postal je realna istina. Sledilo je nekaj dni in tednov svetlega navdušenja, popivanja, popevanja in kričanja. Takrat so bili z Jugoslavijo vsi zadovoljni, ko pa je potem prišel čas, ko se je bilo treba lotiti resnega dela,

ki se je vzgajala v tej zemlji, še predno je izbruhnila revolucija. Zato rad popisuje mladino in študente. Njegovi junaki, niso junaki, ampak ljudje, drama ni drama — ampak slika iz življenja. Pred seboj vidimo popivajočo in prepevajočo družbo ruskih študentov, ki žive svoje brezmiselno življenje. Med nje zaide mož iz Sibiriije, ki je preživel 20 let v pregnanstva in hoče biti zopet mlad in študent. Tóda mladost se ne da vrniti. To je stara pesem.

Zaljubljeni se v Dino, ki pa rajše ljubi domišljavega tenorja, nego starca, ki jemlje življenje resno. Vse to kar vidimo na odru je le odmev velike drame, ki se vrši v življenju. In še več. To je le del velike drame, ki ji je naslov: Tragedija ruskega naroda. Ta mladina je zapila in zapravila domovino. Ta mladina se lovi za fraze, za besede, za gesla — tam zadaj nekje pa živi narod, ki je tej mladini popolnoma tuj. In ona je tuja njemu. Študentje se igrajo z revolucionarnimi mislimi, ki so jih dobili iz tujine. To je zanje moderno. Kaj je njim narod in domovina.

Ti prizori se ponavljajo pred nami in ne pridemo iz njih naprej — kakor ni prišla ruska družba, dokler niso blesteče ideje padle na tla in so ustvarile blato pomešano s krvjo, v katerem danes gaga milijonski narod in ne najde rešilne poti. Ako smo torej gledali „Gaudeamus“, nas zadovoljuje samo v tem, da smo v njem videli njegovo ozadje, kajti „Gaudeamus“ sam ni dramatično delo in se posebno v 3. de-

tedaj se je navdušenje za lastno državo že zmanjšalo. Širše mase so si predstavljale Jugoslavijo kot državo, v kateri ne bo žandarjev, kjer ne bo treba plačevati davkov, ne hoditi k vojakom i. t. d.

Tedaj so prevzeli vodstvo mlade naše države ne oni, ki so o njej sanjali že desetletja, ampak oni, ki so postali Jugosloveni komaj majnika 1917. Široko so se vsedli na vladne stolčke in njihovi paži in dvorjaniki so kričali širom zemlje: «Živela centralizacija!» Ko pa so nekaj časa zatem morali zapustiti ona mesta, ker so oni, ki so edini vedno čutili narodno, uvideli, da tem gospodom ne gre za narod, ampak za kurito, so takoj pokazali svojo pravo barvo.

Ker so uvideli, da v vladi, če ostane centralna, ne bodo mnogo pomenili, a še manj odločevali, so sklenili razbiti enotno državo na tri upravne dele, kjer bi potem vladali po svojih koritarskih metodah. Če se jim pa tudi to ne posreči, potem so pripravljeni

dejanju vleče brez konca. Občinstvo je zato z veseljem pozdravilo vsak Onufrijev dovtip in je skušalo razumeti te prazne prizore tako, kakor jih je treba razumevati. Igralo se je v splošnem zelo dobro, dasi v nekaterih prizorih pri najboljši volji ni mogoče ustvariti pravega življenja. Starca je igral gosp. Nučič, trezno premišljeno in izrazito. Onufrij je bil gosp. Bratina, dosegel je lep uspeh. Dina gđene. Sétinske je bila prav lepa in tudi Lila-Podgorska se je dobro oživila v svojo ulogo. Študentje so bili malo preveč uniformirani: dolgi lasje so danes med njimi redka stvar. Scenerija je bila zelo posrečena. Prvo in zadnje dejanje je bilo dobro oživljeno, drugo in tretje pa troji na nedostatkih ki bi jih slovenskemu dramatikumu nikoli ne odpuštili. Tóda Leonid Andrejev je Rus in tako je vse drugače.

Dalo bi se o tem še mnogo splošnega povedati. Bili so časi, ko je Rusija sprejemala s slastjo vse, kar je bilo evropsko — hotela je vso evropsko kulturo spraviti na rusko, celo ono, ki v Evropi ni uspevala, zdaj plačuje Rusija Evropi svoj dolg in uboga Evropa povračilo rada sprejema. Te desetletja obvlada Evropo ruska — literatura. In posebno danes sprejema Evropa vse, celo take stvari, ki v Rusiji ne uspevajo. „Gaudeamus“ je predigra sedanje ruske tragedije, v nji se kaže, kam vodi narod brez-miselna mladina. In kam vodi življenje brez ciljev?

Jugoslavijo sploh razbiti. Kaj je njim do tega, če bo naš narod znova prodan v sužnjost? Saj njihov namen ni bil osrečiti, zediniti, dvigniti narod, ampak osrečiti in dvigniti — sebe! — Mi smo bili vedno Jugosloveni ali tako Jugoslavijo si mi nismo predstavljali!... pišejo danes njihovi listi. In to jim tudi radi verjamemo. Jugoslavija, kakoršno so gledali oni v svojih špekulacijskih sanjah, je bila država, kjer naj bi bili oni vladarji, vsi drugi pa sužnji.

Da bi opravičili svoje nečedno postopanje, hlastajo po vsakem negativnem stavku, ki ga izreče kje tam zunaj naših mej kak naš star sovražnik. Celo mnenje izdajice Sarkotiča jim je danes «neutralno» in «značilno».

Tako skušajo ti ljudje danes razbiti ono, kar so sami pomagali zgraditi, samo za to, ker jim ni izpolnilo absolutistično—koritarskih sanj. To je razbijanje od znotraj.

Tam zunaj po nam strupeno sovražnih državah pa se potikajo drugi, istotako nevarni elementi, ki skušajo razbiti našo državo od zunaj, to so: Šušteršič, Frankovci, Nikita i. t. d. Peganovo zagovarjanje Šušteršiča v „Slovenca“ pa nam priča, da obstoja med enimi tam zunaj in temi tu notri tajna zveza.

Tako so se končno našli vsi, ki jih je Jugoslavija razočarala, ker si jo niso predstavljali kot državo, ki bo vstarena za narod, ampak kot Indijo-Koromandijo svojega egoizma.

Politični pregled.

Zveza narodov. Lord Robert Cecil je v svojem govoru, ki ga je imel v Exeteru, izjavil, da je treba delati na organizaciji zveze narodov tudi v slučaju, če Amerika odkloni svoje sodelovanje. Zveza narodov ne bo tako dolgo popolna, dokler ne postane članica tudi Nemčija. Kar se tiče Rusije, mora pristopiti k zvezi takoj, kakor hitro dobi svojo zakonito vlado.

Tajno posvetovanje v Vatikanu. „Agencija Stefani“ poroča: 16. t. m. se je vršil v Vatikanu tajni konzistorij, katerega se je udeležilo veliko število kardinalov. Papež je govoril v latinskem jeziku o razmerah ki so nastale v katoliški cerkvi! Tekst papeževga govora je ostal tajen.

Nemiri v Italiji prenehali. Nemško časopisje poroča iz Rima: zadnji nemiri, ki so bili v nekaterih italijanskih mestih zelo resnega značaja, so prenehali.

O premembi meja med Avstrijo in Čehoslovaško ni govora. V zvezi z dr. Rennerjevim potovanjem v Prago je prineslo avstrijsko časopisje vesti, da se bo govorilo tudi o premembi meja med Avstrijo in Čehoslovaško; nekateri so prinesli celo že podrobne načrte. Čehoslovaška vlada te vesti najodločneje dementira.

Vprašanje mirovne pogodbe v Ameriki. Iz Washingtona poročajo, da se je tam usta-

novil odsek iz demokratičnih in republikanskih senatorjev, ki si je nadel nalogo, doseči sporazum v vprašanju mirovne pogodbe. Senator Enderwood, demokratični član tega odseka, je izjavil, da je na vsak način treba najti sporazumu, ker da se mirovna pogodba taka kot je, ne more sprejeti.

Nemški in madžarski socialisti proti Čehom. Iz Budimpešte poročajo, da se je vršilo tam veliko zborovanje krščanskih socialistov. Zborovanju je predsedoval dr. Giesswein, ki je poročal o uspehih svojega obiska, kjer se je pogajal s tamkajšnjimi krščanskimi politikami o skupnem nastopu avstrijske in madžarske krščanske stranke. Madžarska krščansko socialna stranka je dobila od avstrijske krščansko socialne zagotovilo, da se bo krščansko socialna stranka uprla vsakemu dogovoru med Avstrijo in Čehoslovaško, če bi bil ta dogovor naperjen proti krščanski Madžarski. Socialno-demokratična fronta avstrijskih in čehoslovaških sodrugov proti Madžarski bo našla avstrijske krščanske socialiste na strani madžarskih. V budimpeštanskih političnih krogih pripisujejo tem pogajanjem veliko važnost in da bodo uplivala tudi na nadaljni potek zunanje politike.

Indija autonomna. Iz Londona se poroča, da je gosposka zbornica sprejela enoglasno zakonsko osnovo o autonomiji Indije.

Dnevne vesti.

La dolce lingua del „si“. Naši primorski dijaki in nekatere gospodične se kar ne morajo odvaditi tiste najgrše suženjske napake, da ne bi klepetali po mariborskih ulicah in javnih lokalih v jeziku naših največjih sovražnikov, Italijanov. Človeku, ki je prišel iz zasedenega ozemlja samo za to, da mu ni treba govoriti in poslušati onega kalabreškega žlobudranja, to že kar preseda. Ni nam prijetno žigosati ta narodni greh javno, toda kar je preveč, je preveč.

Nekatere trgovine, ki imajo v svojih izložbenih oknih samo nemške napise, bi menda že lahko napravile tudi slovenske. Nam se namreč zdi, da štejejo med svojimi odjemalci dokaj več slovenskih odjemalcev, kot pa nemških. Kaj bi bilo, če bi nekega dne Slovenci šli mimo takih trgovin?

Trgovska zveza med Poljsko, Avstrijo, Češko in Jugoslavijo. Poljski listi javljajo, da je šel poljske trgovske misije na Dunaju, Krupski dospel v Varšavo, da se posvetuje z vlado o pogojih trgovske pogodbe med Poljsko, Avstrijo, Čehoslovaško in Jugoslavijo. Težkoče povzroča valutno vprašanje. Avstrija zahteva plačilo v nežigosanih kronah, ki imajo višji tečaj, kakor avstrijska krona.

Iz pisarne slov. mestnega gledališča. Repertoire tekočega tedna v torek 23. abonement B 15 „Gaudemus“. V četrtek 25. ob 19. uri „Orkan“ izven ab. Petek 26. ob pol 15. Ljudska predstava „Veseli dan“ ali „Matiček se ženi“ zvečer ob 19. uri „Tajfun“ izven ab. (20 letnica Hinka Nučiča). V soboto 27. ob 19. uri „Tat“ delavska predstava ob dijaških cenah. V nedeljo 28. ob pol 15. „Snegulčica“, zvečer ob pol 20. „Brat Sokol“ in v Ljubljano jo dajmo izven ab.

Pasji zapor. Ker se je potikal dne 11. in 12. decembra t. l. po občini sv. Peter pri Mariboru tuj, mal pes črne barve, kocaste dlake s košatim repom in napadel tri osebe, izmed katerih je ranil dve, potem pa pobegnil neznan kam v smeri toka Drave, ukrenilo je okrajno glavarstvo v Mariboru z razglasom z dne 16. decembra t. l. št. 36.122/19 pasji zapor čez vse občine okraja do preklica.

„Gospodarska komisija za stvarno demobilizacijo.“ (Ljubljana, Sodna ulica 1.) opozarja na nasledne predmete, ki pridejo v

bodočih dneh na prodaj: Pekarski stroj za mešanje testa za večje obrate in velike zavode. Več strojev za izdelovanje sodavice, večje število svedrov za vrtanje kamenja v različnih velikostih, v doglednem času bode na razpolaga večje število železnih postel, nočnih omarič. Svedri se nahajajo v Litiji, ostali predmeti v ljubljanskih skladiščih. Vstopnice za ogledanje se dobijo pri Gospodarski komisiji. Javne naprave in zavodi, kakor tudi zasebni interesentje, ki bi predmete dejansko uporabljali, se opozarjajo na to. Prošnje je vlagati pri Gospodarski komisiji. Za posteljnake naj se vložijo za sedaj pismene prošnje. Oddaja se reflektantom pozneje razglaša.

Z ozirom na inserat „Hiša“ 2—1 v četrtekovi številki našega lista, smo naprošeni objaviti, da se dotična hiša proda že v torek 23. t. m. potom javne licitacije, na licu mesta v Selnici ob Dravi.

Od Narodnega Sveta za zasedeno ozemlje. Odborova seja je danes zvečer ob 18. uri v Narodnem domu. — Žene in dekleta, katera imate razumevanje za cilje NS in želite sodelovati, pridite k sestanku jutri zvečer ob 18. uri v Narodni dom, soba Zveze jugoslovenskih železničarjev. — Zaupnike prosimo, naj nam pošljejo kar najhitreje točen seznam beguncev in izseljencev njihovih kategorij: Ime, priimek, starost, odkod, kje stanujoč — ter vse rodbinske člane z istimi podatki. Doslej je samo še policija poslala tako izdelan seznam. Kategorije, ki še niso izvolile zaupnikov, naj to store nemudoma. Posamezniki se lahko prijavijo vsak sam zase ali pa več skupaj, pismeno ali ustmeno. — Pismene prijave: Narodni Svet za zasedeno ozemlje, Narodni Dom. Ustmene sprejema (dokler radi pomanjkanja premoga še ne deluje pisarna) dr. Leop. Lénart, Cirilova tiskarna, od 8. ure zjutraj do 19. večer, vsak den, tudi Svetega dne. Stvar je nujna, ker se mora kmalu sklicati shod zaupnikov, da se izvolijo delegati za veliko skupščino v Ljubljani.

Naš kovani drobiž. Naša vlada je naročila kovane novce po 50, 20 in 10 par v skupni vrednosti 25 milijonov. Kovani denar bo iz mešanice cinka in bakra.

Cene usnju je določila deželna vlada sledeče: za kilogram podplatov 44—84 K, za rujavno zgornje usnje 84—95 K, za črno zgornje usnje 76—87 K, za telečje zgornje usnje pa 117—125 K.

Izmenjava kron v dinarje. Meseca februarja se bodo zamenjale krone v jugoslovenske državne dinarje.

Odpust rezervnih oficirjev. V najkrajšem času se odpuste vsi rezervni oficirji.

Prireditve sinfoničnih koncertov v Mariboru. Kakor smo poizvedeli od g. kapelnika Herzoga, namerava prirediti „Mariborska divizijska godba“ več sinfoničnih koncertov v veliki kazinski dvorani v Mariboru. Prvi koncert bode začetkom januarja s sledečim sporedom: 1.) Smetana: Libuša, predigra; 2.) Schubert: Sinfonija (H - moll - nedovršena); Grieg: klavirski koncert s spremljevanjem orkestra (izvaja na glasovirju: g. Herman Frisch); Debussy: Suita; 5.) Borodin: V centralni Aziji (stepna slika.) Kdor je poslušal dosedanja koncerta mariborske divizijske godbe, ve, kakoga velikega umetniškega pomena so ti koncerti. Imenovana godba razpolaga danes s čez 50 izbornimi silami in zanimanje za te prireditve je že danes veliko. Ciklus sinfoničnih koncertov (8) je zelo zanimiv. Na repertoarju so na pr. Cel ciklus Smetane; Moja domovina (obstoja iz: Vyšehrad, Vitava, Šarka, Iz českih hajů a luhu, Tabor, Blanki); ruski moderni skladatelji, kakor: Glazunov, Rebekov, Rimskij, Korzakov, Borodin. Dalje Regar: Boeklinove slike, Strauss R.: Tod und Verklärung, koncerti za gosli, glasovir s spremljevanjem orkestra, kakor tudi solisti-pevci. Sodelovanje so obljubili, gospodična Sadarjeva iz Ljubljane g. Maks Moric iz Dunaja, g. ravnatelj Stolz, klavirni virtuoz in g. Sika, koncertni mojster kraljevske opere v Ljubljani.

Mariborska porota.

Maribor, 16. decembra.

Velika „revolucija“ v Mali Nedelji.

(Konec.)

Ta drugi sijajni vseh velike „revolucije“ v Mali Nedelji naj bi bil postal odločilen za splošno res pravo revolucijo po celem ljutomerskem okraju. Izdelali so načrte za napad tudi Ljutomer s samega in na črni listi so stala imena imovitih kmetov, ki imajo najdebeleje svinje, skratka, vse prelepe sloveske vinske gorice tega okraja naj bi bil vpepelil požar svobode nevajnega ljudstva. Toda med narodom samim se je obdržala misel za javni red in mir, narod je uvidel sam, da so prenapeteži med njim zašli predaleč, da je treba val divje reke zaječiti, ustaviti. In narod sam je prevzel to nalogo takoj drugi dan. Osnovale so se krajevne narodne straže, Ljutomer se je izčistil, postal je jugoslovanski, stroj za javni red in mir je začel zopet funkcionirati. Že na večer tretjega dne so straže iz ljudstva polovile glavne rogovileže in konec je bil vseh teh revolucij. Mnogo oplemenjenega blaga se je vrnilo nazaj, mnogo seveda se ga je — porazgubilo. Poškodovani trgovci Senčar trdi, da ima približno četrto milijona škode.

Glavni obtoženci priznajo svoje dejanje. Le stari Senjur noče biti več organizator velike revolucije v Mali Nedelji. Vso krivdo zvrča na one, ki so prvi pričeli pri Sv. Tomažu.

Obsodba.

Razprava je bila določena za tri dni, a sodni svet. Dev je že nekaterikrat pokazali, da ni samo spreten vodja „Glazbene Matice“, marveč, da je še spretnejši na težkem mestu predsednika tako težkega porotniškega slučaja kot je bil ravno ta. Razprava je končala že nocoj. Ob pozni uri je predsednik izrekel razsodbo: Na podlagi krivdoreka porotnikov, ki so glavna vprašanja potrdili z 8 in 9 glasovi, se obsodijo: Senjur na 8 mesecev, brata Ubrnjak, Munda, Canjkar, Črnjavič, Kukec in Jurgec vsak po 7 mesecev, Kosi in Lajh po 6 mesecev težke ječe, Kranjc, ki je bil takrat pijan, je dobil samo 14 dni zapora. Glede odškodnine so porotniki potrdili samo zneske nad 100 K. Oškodovani Senčar si bo moral svojo odškodnino iskati potom civilne pravde. Javni obtožitelj: državni pravdnik dr. Graseli, zastopnik zaseb. udeležencev dr. Senčar (Ptuj) zagovornika obtožencev dr. Stajanko (Ljutomer) in dr. Haas (Maribor). Plajdojeri so bili zelo zanimivi, zlasti oni dr. Stajnkota in — seveda dr. Haasa, ki je nastopil v talarju. Preiskavi je oba dni prisostvovalo mnogo občinstva, ki je nocoj brez večerje trdovratno vztrajalo do konca.

Tako je minel prvi del te „Velike revolucije v Mali Nedelji“. Drugi del se bo vršil v kratkem pred senatom in tretji del — blizo 100 obtožencev se vrši za enkrat pred okrajnim sodiščem. Torej nikakor nismo pretiravali z naslovom „velika revolucija“. Priznanje gre javnemu obtožitelju, da je za vse to za tedanji čas nevarno gibanje preko pravega značaja oziroma preko mrtvih črk avstrijskih paragrafov našel najmilejšo obliko kazenskega preganjanja niti ropanja jih ni obtožil, marveč samo — tatvine.

Najnovejša poročila.

A'Annunzio noče z Reke.

LDU, Bakar, 21. decembra. Dne 17. t. m. je sklenil reški Consiglio nazionale z večino glasov, da mora d'Annunzio s svojimi četami

zapustiti Reko. Za njegovo nadaljnje bivanje na Reki so glasovali le 3 člani, proti pa je glasovalo 48 članov. Ko je d'Annunzio doznal za ta sklep, je izjavil, da ga priznava in da bo zapustil Reko, vendar pa želi pred svojim odhodom poizvedeti tudi za mnenje reškega prebivalstva. V četrtek ob osmih zjutraj bi se bilo moralo vršiti ljudsko glasovanje. Pravica do glasovanja je bila priznana vsem reškim meščanom z dovršenim 20. letom. Ko pa je došel d'Annunzio ob treh popoldne v prostore „Consiglio nazionale“ in videl, da je pretežna večina prebivalstva proti njemu, je zahteval, da se glasovanje takoj prekine. Izjavil je, da si je premislil in da hoče še nadalje ostati na Reki. Tako je preprečil sebi neugodni končni izid glasovanja. Vsa Reka obupuje, ker se svojega „rešitelja“ ne more iznebiti Arditi nadaljujejo svoja nasilstva.

Danes je bil na Reki nabit nastopni oglas: Javljeno mi je bilo, da so se prigodom ljudskega glasovanja vršile razne nerednosti; vsled tega glasovanje ne more imeti veljavnosti. Voljo Reke predstavlja edino le sklep italijanskega Narodnega sveta, edinega pravnega zastopnika mesta, sklep ki je bil sprejet dne 17. t. m. Na temelju danih pravic bom ukrenil svoje nadaljnje korake. D'Annunziov proglas se tolmači na Reki v smislu, da namerava d'Annunzio še nadalje ostati na Reki. Včeraj se je v italijanskih krogih na Reki razširila vest, da je dospela od italijanske vlade poslanica, s katero je d'Annunzio imenovan na čelu dosejanje posadke guvernerjem Reke. Doslej ni bilo mogoče ugotoviti, ali je vest resnična.

Kristan gre v Berlin.

Beograd, 21. decembra. Minister za šume in rude, Kristan, ki se nahaja sedaj v Pragi se napoti tudi v Berlin. Vrne se čez 15 dni.

Italijani popuščajo.

Beograd, 21. decembra. „Pravda“ javlja iz Pariza: Potrjujo se vesti, da bo jadransko vprašanje rešeno koncem tega meseca. Do tedaj bodo zastopniki Amerike, Francije in Anglije zaključili svoja poganjanja s predsednikom italijanske vlade Nittijem. Dobro poučeni krogi naše

delegacije govore, da se prestavi meja med Italijo in Jugoslavijo na Plomin, ki ni mnogo oddaljen od črte, ki jo je določil Wilson. Reka bi imeja zaledje, ki bi bilo v naših rokah. Glasom najnovejših vesti bi ostalo mesto Reka Italiji, luka pa Jugoslaviji. Odhod d'Annunzija je posledica odločnega koraka, ki sta ga napravili Amerika in Francija v tem smislu pri italijanski vladi. Splošno se more reči, da je razpoloženje v merodajnih krogih mnogo povoljnije naši stvari. Okrepila se je nada ugodne rešitve jadranskega vprašanja.

Vojna izjava čehoslovaškega zunanjega ministra.

Čehoslovaški minister zunanjih poslov je v razgovoru s pariškim poročevalcem „Corriere della sera“ izjavil, da so gospodarski in politični interesi Čehoslovaške republike proti obnovitvi Avstro-ogrske monarhije v obliki podonavske federacije tudi misel carinarske ali politične zveze Čehoslovaške in Jugoslavije z Avstrijo, je za čehoslovaško republiko nesprejemljiva. Čehoslovaška republika zadostuje sama sebi in bo nastopila proti Ogrski, ako bo ta poskušala iztrgati Slovaško.

Kriza v Ljubljani.

Beograd, 21. decembra. „Politika“ javlja pod naslovom: „Kriza v Ljubljani“. Rešitev krize v Ljubljani je zopet odločena. Kakor znano bi imela rešiti to krizo nevtralna vlada, ker pa je bila zaposlena z odgoditvijo parlamenta je stvar preložila. Skoro gotovo se kriza reši po praznikih.

Karel Kocijančič

kamnoseško podjetje
Maribor, Schillerjeva ul. 25

priporoča

svojo veliko zalogo nagrobnih spomenikov iz marmorja in granita.

Prevzame tudi vsa v to stroko spadajoča dela.

Pozor!

Gostilničarji, kavarnarji, vinogradniki!

Pozor!

Trgovina z vinom Oset & Cajnko

Slovenjgradec

Naznanjava, da imama veliko zalogo najboljšega sortiranega vina, kakor: Muškatelj, Rizling, Šipon, Burgundec, Portugiser, Šilhar, pristnega Ljutomeršana, Pekrčana, Haložana, Bizeljčana ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina.

KUPUJEVA: Iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najboljših cenah. Se priporoča

Andrej Oset in Franjo Cajnko.

Trgovci! Božični prazniki se bližajo, opozarjamo cenjen. trgovce, **božične inserate**

že sedaj inserirati, ker iste radi prejšnje naročitve lahko boljše izdelamo tako, da so, kar se tiče okusa in izpeljave, mnogo uspešnejši kot propaganda.

Mala oznanila.

Ribe se prodaja 22. decembra, 23. in 24. decembra. Dobijo se tudi žive ribe. Prodaja trgovec Greiner, Gosposka ulica 2.

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri tvrdki za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor
Stolni trg št. 6.

Svobodni ogled!

Ceniki zastonj!

„IDEAL“

Fran Josipa Maribor Vetrinjska
cesta št. 9. ulica št. 16

Svetlolikalnica
Pralnica :: Čistilnica
za ženske in moške obleke.

Vodstvo odlikovano na razstavi v Parizu 1914

Specijaliteta! O vratniki K 1-10
Zapestnice „ 1-20

Raznašalci časopisov

Invalidi, dobe lep zaslužek. Zglaste naj se v upravnishvu „Mariborskega delavca“.

Mariborska svetlolikarna in
apretacija zastorov
Vetrinjska ulica 28

Prvovrstni zavod za snaženje in likanje perila v 5—8 dneh.

Nizke cene, najboljša postrežba

Pletenje, podpletenje in popravila nogavic prevzame

Strojna pletarna Valburge Oman
Maribor, Šolska ulica 4.

Zahvala.

Ob priliki smrti našega nepozabnega sina, ozir. brata, strica itd.

gospoda majorja Dragota Pož-a

došlo nam je toliko iskrenega in sočutnega sožalja, da se nam ni mogoče vsakemu posamezniku posebej zahvaliti. Storimo to tem potom in se zahvaljujemo vsem skupaj za vso prijaznost in sožalje, udeležbo pri prevozu in pogrebu in za darovane krasne vence. Zlasti se moramo zahvaliti častniškemu zboru pokojnikovemu, gospodu podporučniku Slobodniku za ves njegov požrtvovalni trud v teh dneh žalosti, častniškim zborom štajerskega obmejnega poveljstva, mestnega poveljstva v Mariboru ter vsem gospodom častnikom mariborske garnizije; deputacijam dravske divizijske oblasti, gospoda generala Rudolfa Maister, poveljstva Labudskega odreda, dravskega artilerijskega gorskega puka, magistrata mesta Maribor, Glasbene Matice in Sokola Mariborskega in vseh drugih oblastij, kojih imena so nam neznana; zahvaljujemo se prisrčno za poslovilne govore gospodu superijorju Rantu, gospodu majorju Bogumilu Burniku, gospodu starosti mariborskega Sokola Dr. Sernecu in gospodu podporučniku Slobodniku, pevcem Glasbene Matice za prekrasno petje, vsem darovateljem krasnih vencev, šolskemu vodstvu in požarni brambli v Sv. Martinu ob Paki. Izkazano nam sočutje uplivalo je tolažilno na naša užaloščena srca in kličemo toraj vsem skupaj in vsakemu posebej

Bog plati!

Sv. Martin ob Paki, dne 17. grudna 1919.

Rodbini Loj-Mikuš.**Občinska hranilnica v Mariboru**

(prej Gemeinde-Sparkasse)

Župnijska ulica št. 2 (Pfarrhofgasse Nr. 2)

v lastni hiši.

Stanje hranilnih vlog K 42,442.640-26

Rezervni fondi K 2,749.997-67

Shramba za pupilske hranilne knjižice itd.

Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun po najvišji točasno običajni obrestni meri.

Uradije vsak dan od 8.—12. ure razun nedelje in praznikov.